

Značaji dreves 1 – Hočem!

Pred davnimi, davnimi časi, ko sem se potapljala v duha nekoga, ki me je prevzel s svojo neogroženo pokončnostjo, ki je hodil po vodah, oživil mrtve, celil kosti le z zamahom svojega: Hočem!, sem bila povabljena na največjo pustolovščino, kar jih je – na ponotranjenje.

Ena od stvari, ki so mi pritegnile pozornost, je bila Njegova rabe narave kot simbolike Narave Življenja. Kasneje sem jo zasledila tudi pri sibirski puščavnici Anastaziji. Tudi ona je s prstom česala po pokrajini in brala Živo knjigo kot mi beremo besede.

On je opazoval mravljince in iz tega prebral vse, kar ljudje potrebujemo vedeti o moči sloge, služenju in marljivosti. Je zrl v plamene in v njem bral natančen priročnik ohranjanja notranjega ognja. Je zrl v oblake, drevesa, ptice, cvetlice, zvezde in kokljo s piščanci..., karkoli je zrl v naravi, je v tem bral Očetovo besedo.

Narava je Živa božanska knjiga, ki se jo zdaj znova učimo brati,
da bi mogli nadomestiti neživo besedo in z njeno pomočjo Oživeli.

Zelo malo manevra nam ostaja za zatiskanje oči pred neljubo podobo naše slave. Morala sem jo surovo doživeti, da sem jo mogla zapustiti. Uvid v resnično podobo mojega/našega odnosa do Življenja je učinkovito treznilo, ki ne pušča prostora za izmikanje. Beseda nima tovrstne prebojne moči, lahko vas le povabi k premikom, ki vas lahko osvobodijo, a jih morate narediti vi sami. Daljša tiha in samotna zadrževanja v gozdu so gotova pot v Živost, a povejte po pravici, čeprav to veste, koliko si jih privoščite zares?

Rekli boste, ne moremo, služba, otroci, bolni starši, zadeve vsakdana vam tega ne dopuščajo. A kaj boste rekli, če vam povem, da so zadeve vsakdana tam namerno zato, da vam preprečujejo resnično s telesom doživeti vibracijo pristnosti in preprostosti, ki ju v danes najdete le še v nekultivirani Naravi.

Tam se nemudoma streznite v spoznanje, da ste Življenje zapravili za uklanjanje ravno tistim pritiskom, ki so tam zato, da jih presežete in zaslužite Življenje. Kaj vam bo Življenje, če ga kot cepec uporabljate za uresničevanje strahu, ogroženosti in neodgovornosti in s tem uničite? Ne zaslužite Ga in ne boste Ga imeli. Zadeve vsakdana so tam ravno zato, da ustvarjajo ustrezen odpor vaši Ljubezni do Življenja, do katerega pridete le z dejanjem volje in izbiro.

To je edina odločitev, ki jo potrebujete odločiti.
Vse, kar sledi, je le privoljevanje v to prvo izbiro.
Izbira Ljubezni je preizkušana, da preveri,
precedi in izbrusi vašo resnost po Ljubljenju.

Če vas iz nje vrže gost promet ali nezadovoljen bližnji, je vaša 'resnost' mlačna, je mentalna finta, ne vzgib srca. Zato, če ostajate v Miru, v služenju in vdanosti v Izbiro Ljubezni vsaki preizkušnji, dorastete za Sadove Ljubezni in jih prejmete.

Vsak zase mora prehoditi pot oživitve duha in se hoteti priklopiti na Mir Živih. Brez zvena Miru, ki nevidno puhti od vas kot etri iz dreves, ne boste ozdraveli.

Zadeve vsakdana vam ga namerno jemljejo, da vas postavljajo v položaj,
v katerem morate vpreči voljo in izbrati Ljubezen.
Če tega ne naredite, se bodo po vas uresničevale vedenjske značilnosti,
ki ne potrebujejo svetlobe zavesti.

Pot do ozdravitve nam je bila pokazana marca 2020, ko se je ob prvi planetarni karanteni, rdeče-oranžno vroč, mrtev izpušni smrad iz mašin, očistil v zeleno-modrikast sij čistega Živega zraka. Samo mesec dni smo ljudje mirovali, takrat prisilno, in Življenje je lahko stvari postavilo nazaj v Svoj Red.

Ozračje je bilo znova zdravo in čisto. Nobenih naprav za zmanjševanje toplogrednih plinov ni treba, nobenih strokovnih zasedanj o količini dovoljenih izpuhov, nobenega

denarja, nobenega človekovega znanja..., nič od tega, kar nas je pripeljalo do samo-uničenja nam ne more vrniti svetlobe Duše. Le Mir, ki je dušna hrana in zaustavitev obnašanja iz programa, bo Življenju dalo manevrski prostor, da si samo-od-sebe opomore v vas.

Ste razumeli? Ne bojte se, varnost tega sveta je prividna, resnično varni ste le v naročju Boga..., v Miru, Ljubezni in Svobodi, četudi Zanje plačate z izgubo vseh navideznih varoval tega sveta.

Kdor zmore uresničiti to prepričanje, bo spoznal, da je v naročju Ljubezni nedotakljiv, da mu Življenje streže od spredaj in zadaj v vsem, kar potrebuje, brez da bi prosil.

Vidite, ta lahkost bivanja, kadar Ljubite, čutite in dajete Svobodo, je tisto, česar se sila teme boji, da bi spoznali, ker vas v tem primeru ne bi mogli pripraviti do njihove umazane igre matranja, prepiranja, trpljenja, pomanjkanja in obolevanja. Zato tako srdito nameravajo uničenje gozdov, atmosfere, prsti in voda, da bi ne imeli več zatočišča, ki bi vas lahko prebudil za to Visoko vedenje.

Menite, da uničevanja Življenja ni namerno? Kaj boste rekli, če veste, da se nič ne zgodi brez namere nekoga, in da se samo-od-sebe ne more zgoditi nič, kar bi lahko ogrozilo Življenje.

Življenje ne more narediti ničesar, kar bo ogrozilo Njega samega! To lahko naredi le neživljenje. Razumete? Vsako uničenje je torej hoteno, sicer ga ne bi bilo, mi svetlobna bitja pa ga s svojim strinjanjem aktiviramo v resnično rušilno silo, sicer bi ostala le prazna ideja v glavi zlohotneža.

Čas je, sijajne duše, ki hočete ljubiti, da gospostvo nad seboj vzamete nazaj v svoje ljubeče roke. Zdaj veste, da je v Miru vse, kar potrebujete in nič vas ne more ustaviti, da si ga povrnете. Svoje moči boste od zdaj naprej dajali le v nego Miru, se

urili v večini notranje tišine in se potapljali v zven gozda tako goreče kot se teloh goreče požene iz zamrznjene zemlje, s svojo krhkostjo predre trdo povrhnjico in se prerine čez ledenico snežne odeje... proti Soncu in lastnemu razcvetu.

Kakšna volja, ljubezen in trdoživost so potrebni, da nežen kalček preide in preživi ves ta odpor? Če bi ne imel nasprotovanja, bi zrasel v mehkužno, zaradi predobrih pogojev izrojeno rastlino, ki potrebuje oporo, da se ne zlomi. Tako pa se je ljubeče gnal proti svetlobi, ne meneč se za ovire in postalo trdoživ, samostojen, kakršno je vsako Življenje. Pa ne boste zmogli vi, ki ste presežek narave in super junak z nadnaravnimi močmi?

Vidite, zmanjkuje vam izgovorov, zakaj nimate Miru in zakaj še vedno strežete neživljenjskim vsadkom v glav. Ni to, kaj morate narediti, da bi rešili planet, gozdove, vode in zrak. Pač pa s čim morate prenehati, da bi se Zdravje v vas zgodilo samood-sebe. Ko boste ozdraveli, se prebudili v občutljivost Živih, boste zdravili vse, česar se boste dotaknili z besedo, očmi ali rokami. Največ naredite za druge in za planet, če se 100% posvetite lastni ozdravitvi.

Eno od znamenj, da se vam osebna vibracija dviguje,
je občutno manj mislečih in govornih besed.
Še eno očitno znamenje pa je ozdravitev.

Klepetavi, hrupni, zmedeni, neobvladljivi, bolni, odvisni od stvari, ljudi, živali, početij, razpoloženj... ne morete v Življenje, ker je vse to posledica neskladja z Naravnim zakonom Svobode, Samostojnosti in Zdravosti.

Vsi smo odvisni od nizkih vibracij, ker so nas vzgajale in so vse, kar poznamo. Ni lahko prebiti semensko lupino in se izpostaviti surovosti neznanega, a kaj je vredno seme, če ostaja 'varno' zakopan v zemljo? Poznate odgovor, zato naj vam pridem naproti le s tem, da skupaj spoznamo govorico Živih. Poznate jo, le predolgo ste govorili in malo zakrknili. Kar potrebujete je, vaja.

Celjenje se začne, ko sestopite iz arogance uma in vstopite v čutenje srca, kadar ste torej čuječe v naravi in molčite. Veliko molčite, dokler vam molk ne postane nova kvaliteta, ki ga ne prekine niti balvan, vržen na mirno gladino vašega Miru. Za to neomajno notranjo čvrstost potrebujete podporo dreves, da vam ob njihovem visokem bivanju zastane misel.

Ne boste našli boljših zdraviteljev in učiteljev kot so prav drevesa. Narava, posebej pa gozd, je zame svetišče, ki ga smem le občudovati, morda uporabiti kakšno odpadlo vejo, da si ob izbranih trenutkih izprosim podporo ognja. Je molilnica, v kateri z utripi srca molim k pomnožitvi miru na vsa srca sveta. Je zdravilnica, ki potegne iz mene vse, kar senči mojo Svetlobo, ne da bi prosila za to. Je prostor ponotranjenja, v katerem se lahko sprostim in spustim vase visok zven, ki me v naravi obdaja. Je prostor navdihovanja in očarljivega ljubljenja z gozdno tihoto in modrostjo, ki me do roba nasičita le z navdih po razdajanju iz notranjega obilja.

Vse večja tihota vas kvalitativno preobrazi, očisti
preobremenjeno in zakrknjeno občutljivost in vas vodi v
vse bolj nežne, tihe, spoštljive poti preživljanja Življenja.

Gozd ni več prostor rekreacije, zdaj je dušna nuja, ki jo postavite na mesto prve prioritete. Če komaj čakate, da utegnate v gozd in si vsak dan sproti uredite tako, da se vam ne mudi, kadar ste v njem, potem ste tudi notranje pravilno oblikovani za branje njihove govorice. Dospeli ste do zrelosti gospostva nad seboj in nič, ali le redko katera stvar, ne more odvrniti od vsakodnevnega okrepčila z njegovim čistim Bivanju, ki nahrani vašo Dušo, brez katere ste enako kot mrtvi.

Kadar v takem notranjem vzdušju prisluhnete drevesom,
se vam razgrinjajo kot odprta knjiga. To, kar najdete v teh kapljicah,
je le povrhnjica njihovemu brezmejnemu razdajanju,
ki spominja na neprekinjeno žlubodranje majhnih otrok,
zato naj bo to le začetek vašega branja Žive knjige.